

142

SINDIKALNO KULT. UMETNIŠKO DRUŠTVO
JESENICE

GLEDALIŠKI LIST

SINDIKALNEGA GLEDALIŠČA NA JESENICAH

LEVSTIK - KREFT

Tugomer

SEZ. 1948-49

ŠTEV. 1

Otvoritvena predstava sezone 1948-1949.

Uprizoritev sindikalnega mladinskega gledališča

Sobota, 23. oktobra ob 19. uri

Nedelja, 24. oktobra ob 15. uri

Sreda, 27. oktobra ob 19. uri

LEVSTIK - KREFT

TUGOMER

Režija Valič A.

Tragedija v 5 dejanjih

Inscenator Tič S.

Tugomer	Baloh Miha
Zorislava, njegova žena	Bručan Marjanca
Grozdana, njegova sestra	Korošec Slava
Stara Vrza, njegova babica	Eržen Elza
Ratsko, njegov sinček	Čelesnik Drago
Bojan, njegov prijatelj	Sadar Vende
Mestislav, velmož	Odar Otmar
Batog, velmož	Dornik Milan
Volkan, velmož	Antonič Janez
Lastun, velmož	Bohinc Slavko
Hotebor, velmož	Brezovnik Jože
Kajaznik, velmož	Strajnar Srečko
Isteklosomovič, velmož	Kos Leopold
Spitigneu, velmož	Čebulj Bojan
Zovolj, krščanski misionar mej Sloveni	Zorman Vinko
Gripo, nemški naseljenec mej Sloveni	Lotrič Franjo
Geron, frankovskonemški knez	Markelj Janko
Hildebert, biskup iz Moguncije	Rant Tine
Radulf, Geronov poglavnik	Stare Marjan
Kajaznica	Kerin Draga
Zvezda, njena hči	Pristov Sonja
Jasna, njena hči	Repe Marica
Arnulf, Gripov hlapec	Tomaževič Franjo
Trije starci, braniborci, vojniki, velmožje, frankovski vojniki, Gripovi slugi	

Dejanje se vrši v slovenskem mestu Braniboru, pred mestom in v Geronovem ostrogu, za bojev polabskih Slovencev s frankovskimi Nemci leta 940 po Kristu

Daljši odmor po 1. in 3. dejanju.

Sodeluje mladinska godba „Železarne“ pod vodstvom Milana Rinalda. — Inscenacijo izvršila gledališka kulisarna pod vodstvom Mikla Franca in Tič Sreča. — Kostume posodilo Slov. narodno gledališče v Ljubljani. — Odrski mojster: Mikel Franc. — Šef razsvetljave: Šimnic Alojz. — Sufleza: Samsa Silva. — Inspicent: Tomaževič Franjo.

G

C 445

DI. 6893/1978

GLEDALIŠKI LIST

SINDIKALNEGA GLEDALIŠČA NA JESENICAH

1948-49 - ŠTEV. 1

Delavnemu ljudstvu Jesenic in okolice ob pričetku gledališke sezone 1948-49

Ob pričetku četrte sezone Sindikalnega gledališča na Jesenicah stopamo pred delovno ljudstvo Jesenic in okolice poživljeni in organizacijsko močnejši od preteklega leta. V sezoni 1947/48 nam ni bilo mogoče v celoti izvesti repertoarja radi pomanjkanja režiserjev. Tudi organizacijsko smo bili prešibki radi preobremenjenosti posameznikov. Vsak poklic, tako tudi umetnost, zahteva celega človeka, organizacije, časa, poglobitve in temeljitih priprav. V tem našem prizadevanju nas močno podpirajo najvišji forumi ljudskih oblasti, ki so nam v tej sezoni dodelili plačanega funkcionarja; s pričetkom šolskega leta na državni gimnaziji pa smo pridobili tudi dobrega režiserja, slavista. Ako bo dana možnost, nam bo ministristvo LRS dodelilo tudi poklicnega režiserja.

Ne samo organizacija, tudi vzgoja novih mladih kadrov nam je zasigurana, ker nam je dana možnost izvesti dramatsko šolo okrajnega merila, kjer bo tudi mladina okrajnih ljudskih odrov črpala osnovno znanje gledališke umetnosti, tehnike govora našega lepega slovenskega jezika itd.

Poživiljeno Sindikalno gledališče bo dajalo vso oporo in pomoč z nasveti okrajnim ljudskim odrom in jih vabilo na skupno sodelovanje, zlasti za predstave na prostem, da bodo velikega ljudskega obsega.

Tretja in najvažnejša pridobitev v letošnji sezoni pa je ponovna oživitev mladinskega gledališča na Jesenicah. To dejstvo je življenjskega pomena za razvoj Sindikalnega gledališča, kjer bo jeseniško gledališče pridobivalo novih kadrov, najboljše med njimi pa bo sprejela Igralska akademija v Ljubljani. Tam se bodo vzgajali za poklicna gledališča in za vodstva podeželskih odrov novi mladi ljudje. Kot politično važno in za nadaljnji razvoj nujno dejstvo je treba poudariti povezavo višjih forumov z okrajnim in železarskim odborom LMS-a ter Sindikalnim gledališčem. S tem skupnim sodelovanjem je mladinskemu gledališču na Jesenicah uspelo, da si je pri tekmovanju na festivalu LMS v Ljubljani priborilo s „Tugomerom“ prvo mesto. To povezavo z LMS smatramo za važno nalogo, ki se je moramo v polni meri zavedati in poglob-

ljati. Od te povezave in sodelovanja, ki mora ostati trajno, je odvisna in zagotovljena bodočnost razvoja gledališča in možnost masovnega uprizorjanja iger, kar je cilj socialistične kulture za preobrazbo človeka.

Uprava Sindikalnega gledališča daje mladinsko prireditev Levstik-Kreftovega „Tugomera“ kot otvoritveno predstavo Sindikalnega gledališča v sezoni 1948/49, in s tem priznanje za uspešen trud mladincev in mladink, režiserju, inscenatorju in celokupnemu tehničnemu aparatu Sindikalnega gledališča. S tem dajemo poudarek novi poti vzgoje mladih gledaliških kadrov.

Četrta pridobitev za razvoj Sindikalnega gledališča na Jesenicah je tesno sodelovanje z drž. glasbeno šolo na Jesenicah, ki gre Sindikalnemu gledališču kakor tudi kulturno umetniškemu društvu v vseh pogledih na roko. Tudi masovne organizacije mesta Jesenice so pokazale z delom na letnem gledališču, da je gledališče last delovnega ljudstva, da delajo za lastno kulturo in razvedrilo po trudapolnem delu za izpolnjevanje plana.

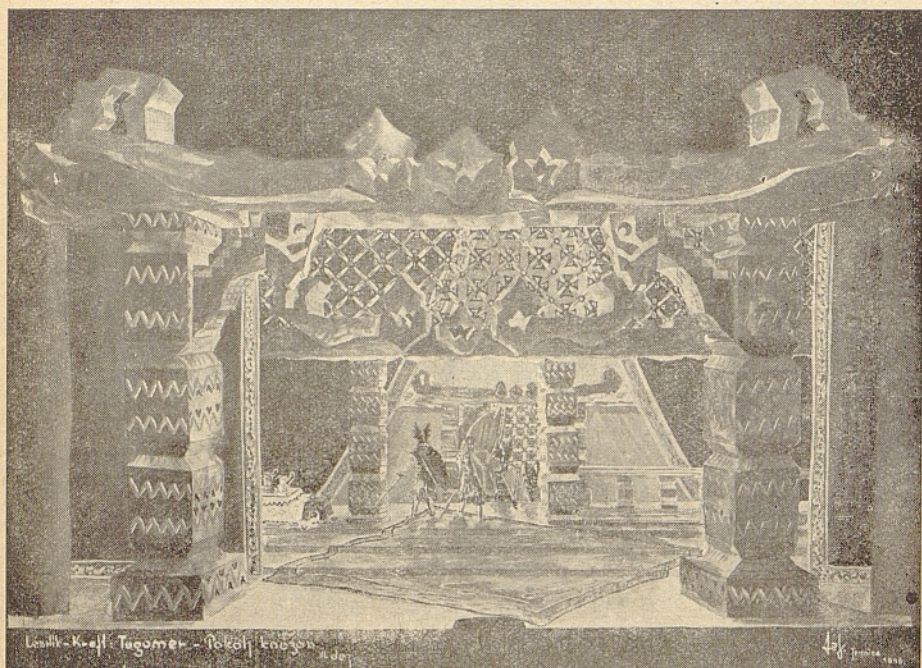
K vsem tem pridobitvam se pridruži naklonjenost okrajnih oblasti, direktorije Železarne Jesenice in sindikalne podružnice kovinarjev. Vsa ta dejstva nam dajejo upravičeno upanje, da bomo svoj plan dela v sezoni 1948/49 v celoti izvedli in s tem napravili velik skok v gledališkem življenju na Jesenicah. Razume se, da bomo imeli velike materialne in druge objektivne težave, ki jih bomo uspešno rešili s skupnim delom in z uvidevnostjo ljudskih oblasti ter masovnimi organizacijami mesta Jesenice. Sindikalno gledališče pa bo s svojo dejavnostjo dalo delovnemu ljudstvu poleg globokih idejnih del tudi mnogo razvedrila.

Uprava.

O „Tugomeru“

Po „Matičku“ in „Županovi Micki“, ki ju je Linhart sicer spretno in z vso prepričevalnostjo presadil iz tujih slovstev na naša domača tla, slovenska dramatika šele za Levstika dobi originalno slovensko dramo. Fran Levstik je zapisal v „Popotovanju od Litije do Čateža“ o gledališču: „Pevčevo delo mora biti zrcalo svojega časa, mora stati pri vogelnem kamnu narodnega života, sicer nima veljave, ker je enako poslopju „na pajčino zidanemu“. Prav s svojimi dramskimi poizkusi dokazuje nujnost, kako mora dramatika rasti iz narodnega gibanja. Z vso vnemo se je lotil dela v novo ustanovljenemu Dramatičnemu društvu (1867), v katerem je tudi nastala prva slovenska tragedija Jurčičev „Tugomer“. Jurčič je pod vplivom svojega učitelja in svojega prijatelja Levstika in najbrže tudi pod vplivom nagradnega razpisa Dramatičnega društva za izvirno slovensko dramo začel pisati 1870 zgodovinsko tragedijo v verzih. Snov, ki je odgovarjala času in tedanjim problemom slo-

venskega naroda, je našel v knjigi Ludwiga Giesebrechta „Wendische Geschichten aus den Jahren 780—1182“, kjer nemški zgodovinar opisuje pokristjanjevanje Slovanov in boje med Franki in polabskimi Slovani ter navaja zgodbo o Tugomeru, ki izda rojake in žalostno konča.

Osnutek scene za tragedijo „Tugomer“

Kakšna je bila tragedija, napisana v trohejih, ne vemo. Jurčiču je Levec odsvetoval trohejski verz in priporočil jambe. Zato je Jurčič pozneje Tugomera dokončal v prozi; rokopis je ohranjen. Jurčičev Tugomer kot junak pa ni zadovoljil, kajti vzbujal je preje odpor kakor sočutje. Jurčičev Tugomer je samoljuben in častihlepen slovenski knez, ki radi neuslišane ljubezni do Zorislave izda rojake in se maščuje nad njenim možem Čeligojem s tem, da ga umori. Ko ga Franki v boju ujamejo, sprejme krst le zato, da se čimprej vrne, pridobi Zorislavo zase in se postavi za kralja. Toda Zorislava se maščuje za Čeligojevo smrt, umori Tugomera in zbeži v gore. Tak Jurčičev Tugomer ni zadovoljil, zato je Jurčič poprosil za pomoč Levstika, ki je delo temeljito predelal. S tem pa novi Tugomer v resnici ni več Jurčičev, temveč popolnoma Levstikov. Levstik ni samo spremenil vsebine in dramatike zgradbe dejanja,

temveč je tudi prepesnil Tugomera v peterostopni jamb. Levstikov Tugomer ni več izdajalec in častihlepnež, le preveliko prepričanje in lahkovernost o miroljubnosti Frankov ga zapeljeta v ušodno zmoto, ki je katastrofalna za ves narod. Za to tudi Levstikov Tugomer ni umorjen, temveč junaško pade kot navaden vojščak v boju s Franki in tako opere svojo krivdo s smrtjo.

Zato je bilo nujno, da je Levstik temeljiteje pristopil k idejni poglobitvi obeh taborov in dodal novih oseb. Na frankovski strani je nastala figura škofa Hildeberta, predstavnika srednjeveške cerkvene politike, ki je širila krščanstvo in oblast z mečem in krvjo. Prav tako je bila nujna izdajalska figura Gripa, nemškega naseljenca, ob Tugomeru pa Mestislav, ki uvidi nesmisel pogajanj s Franki in sam pravi: „Jaz z tujci samo jeden znam dogovor: na ime otcev naših, bojni govor“. Ženske vloge, ki so pri Jurčičevem Tugomeru zavzemale osrednje mesto, se pri Levstiku pomaknejo v ozadje političnega boja med Slovani in Franki in med Slovani samimi. Le ljubezen Bojana in Grozdane stoj v sredini dogajanja in je z vso svojo usodnostjo do tega dogajanja odvisna. Levstik je v Tugomeru upodobil vso slovensko narodno problematiko in tragedijo slovenske politike svojega časa, obenem pa vpletel tudi svoje trpljenje. Čeprav se je Levstik naslanjal pri pisanju Tugomera na klasicistične vzore svetovne literature, je vendar sleherni njegov verz slovensko pristen in dokazuje vso voljo do plemenitega domačega realizma. S Tugomerom je Levstik globoko posegel v problematiko slovenske narodne politike tedanjega časa, podčrtal nezaupanje do tujih nemških vsiljevalcev, ki se je za njihovimi kakršnokoli idejami ali poslanstvi skrival le nevarni sovražnik, podčrtal brezkompromisni boj proti nemštvu, razkril pogubonosne posledice razdvojenosti slovenskih narodnih voditeljev (Staroslovenci in Mladoslovenci) in z besedami Nemce preklinjajoče Verze pro-roško napovedal slovanski dan maščevanja. Besede umirajočega Tugomera so veljale njegovim sodobnikom, obenem pa so sveta oporoka vsem pokolenjem in tudi nam:

„Tvrd bodi, neizprosni mož jaklen,
kadar braniti je časti in pravde
narodu in jeziku svojemu.“

Idejo slovanstva in odločnega odpora proti nemškemu političnemu in kulturnemu zasužnjevanju je občutila tudi avstrijska cenzura, ki je uprizoritev Tugomera odločno prepovedala. Prvič je bilo uprizorjeno po naključju peto dejanje 1914. leta v Mariboru ob proslavi 500 letnice ustoličenja zadnjega koroškega vojvode. Pripravljeno uprizoritev srbskega narodnega gledališča v Beogradu je preprečila vojna. Prva predstava celotnega Tugomera je bila 6. II. 1919 v Ljubljani in istega leta tudi v Mariboru. Do druge svetovne vojne je bil Tugomer uprizorjen nekajkrat na manjših

odrih, kakor na primer na Viču pri Ljubljani itd. Takoj po osvoboditvi pa je Levstikovega Tugomera vprizorilo Šentjakobsko gledališče v Ljubljani.

Že prva uprizoritev Tugomera je dokazala, da klasicistična tehnika in zasnova ne moreta zadovoljiti sodobnega gledališča.

Te nedostatke si je zastavil odpraviti dramatik in odrski strokovnjak Bratko Kreft. Ne bomo se natančneje poglobljali v njegovo dopolnjevanje in preoblikovanje Levstikovega Tugomera.

Kreft je raztegnjena mesta krajšal, iz celote razvil nove dogodke, premaknil prizore in jim dal večjega poudarka in ostrejših dramatičnih zapletov z novimi prizori.

Levstikova zgodba ima 7 prizorišč, Kreftova pa 25 prizorišč. Z vsemi razširjenimi prizorišči je tudi razširil in poglobil posamezne like, marsikje tudi s tem, da je posegel k prvotni zamisli Jurčiča, kar zlasti velja za tragično usodo Zovolja in Spitigneva. S še intenzivnejšo pritegnitvijo množice na oder je še močneje podčrtal kolektivnost Levstikovega Tugomera. Natančna primerjava bi pokazala vse podrobnosti obsežnega in odgovornega Kreftovega dela pri prepesnitvi Levstikovega Tugomera. Vsekakor pa je treba poudariti Kreftovo pesniško stvaritev, ki zasluži pozornost. Starinski prizvok jezika pri Levstiku je Kreft skušal ohraniti kar se da dosledno in s svojimi originalnimi in izvirnimi dostavki to tudi dosegel.

Za zaključek naj sledi odstavek dr. Franceta Koblarja, po katerega uvodu v knjižni izdaji Tugomera (Slov. knjiž. zavod. 1946, str. 1—16) je prirejen tudi pričujoči izvleček: „S to preureditvijo je Levstikovo delo po 70. letih doživelo svoje gledališko prerojenje; skoraj lahko rečemo, da v njem leži prav toliko let našega gledališkega napredka, saj se je v Levstikovo klasično tragedijo poslušno in vdano njenemu osnovnemu zakonu podredila današnja dramatika in ji vlila novega življenja. Tako tudi ta nova prepesnitev izpolnjuje naročilo svojega začetnika, kakšno bodi pevčevo delo. Zraslo je iz domačih tal in sega v območje svetovnih vzgledov.“

Nobeno mladinsko gledališče v Sloveniji po osvoboditvi nima take tradicije kakor prav mladinsko gledališče na Jesenicah.

Zato je bilo jasno in nujno, da nastopi tudi na republiškem mladinskem festivalu v Ljubljani, kjer naj bi predstavljal manifestacijo kulturnega življenja mladine, ne samo kot mladinsko gledališče, ki je že doseglo uspehe, temveč tudi kot mladinsko gledališče največjega delavskega centra v Jugoslaviji.

Zakaj smo se odločili za Tugomera? Tugomer predstavlja ne samo prvo slovensko izvirno dramo in s tem našo klasiko, temveč prav po svoji zgodovinski in politično aktualni temi in končno po svoji umetniški višini biser slovenske dramatike. Veliko število igralcev in statistov nam je prišlo prav, da smo lahko pritegnili

čimveč mladine in tako podčrtali množično kulturno udejstvovanje. Tugomer je po igralski in tehnični strani zelo zahtevan komad. Že od vseh začetkov smo se zavedali, da kot mladinsko gledališče ne bomo mogli doseči tiste umetniške višine, ki je komad zahteva in je po vsej nujnosti vreden; toda sklenili smo zastaviti vse sile, da se po vseh svojih zmožnostih resnični umetniški višini čimbolj približamo.

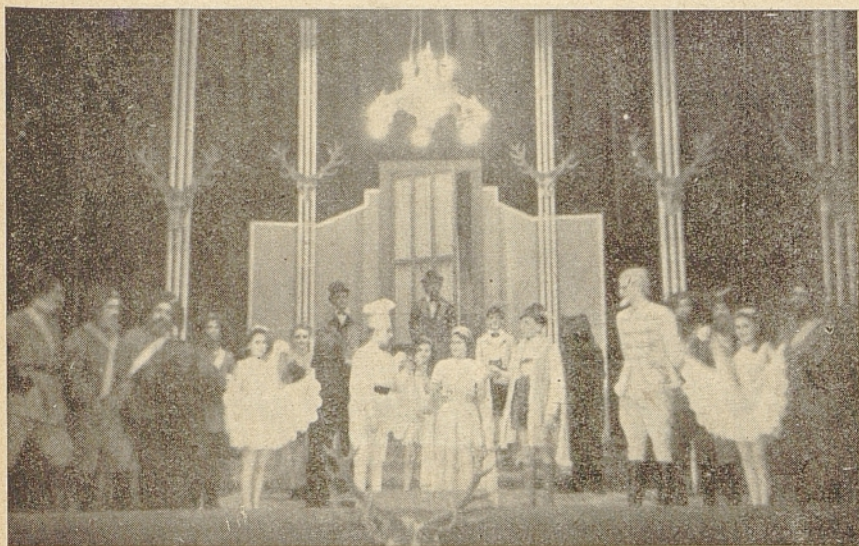
Delo in priprave so se začele v začetku julija. Tugomer zahteva 30 igralcev in po režiserjevi zamisli najmanj 40 statistov. Kje dobiti toliko mladine, ki bo pripravljena sodelovati in se z ljubeznijo posvetiti odrskemu delu in ustvarjanju, ki zahteva celega moža z vso dušo? Kje dobiti toliko mladine, ki se bo zavedala pomembnosti kulturnega dela in bo pripravljena žrtvovati vse za čast, dostojno se pripraviti za tekmovanje v Ljubljani? Mladine je na Jesenicah dovolj: Železarna, podjetja, pisarne, gimnazija, šola. Vsak začetek je težak; tudi pri Tugomerju je bil. Končno se bile vse težave premostene, med njimi tudi upravičeni in neupravičeni dvomi in pomisleki o uspehu Tugomera. Razdeljene so bile vloge mladim igralcem sindikalnega gledališča in ostalim mladincem. Pričelo se je s študijem. Bilo je poletje, sonce, kopanje, hribi, počitnice, mi pa mladi. Nova težava, da dobesedno borba za poedince, ki se niso v polni meri zavedali dolžnosti, ki so jih prevzeli. Nove težave in tudi zmage. Študirali in vadili smo popoldneve, večere, pozno v noč. Velika večina še nikdar ni nastopala na odru. Jezik Tugomera ne zahteva samo radi verza, temveč tudi svojega starinskega prizvoka prav posebne skrbi in nege. Kdo od mladih začetnikov je vedel kaj o tehniki govora? Kdo je vedel o jambih in o tisočih stvarih, ki so potrebne za predstavo Tugomera? Morda smo vedeli, morda nismo, morda samo nekaj. Toda vsi smo si bili edini v enem: zmagati moramo! Dokazati moramo, česa smo zmožni, da tudi delavska mladina zna vrednotiti važnost nove ljudske umetnosti in da le v kolektivnem hotenju in naporih to umetnost tudi doseže.

Tekmovajje v Ljubljani: Opera, naše največje slovensko gledališče! Kdo bi znal prisluhniti vsem čuvstvom mladih igralcev do zadnjega statista. Po kakor v sanjah čudni generalki predstava. Devet slik Tugomera. Vsi smo imeli tremo, marsikatera nepotrebna nerodnost je bila še vidna, toda v celoti... dobili smo prvo nagrado. Nikdar ne bom pozabil teh osemdeset mladih ljudi, ko smo se po predstavi zbirali pred opero in že zvedeli za prve vtise našega Tugomera. Pozabljeni so bili vsi napor! vaj, vse žrtve in grenke ure v več kakor dveh mesecih študiranja. Zmagali smo! Ponos, sreča, veselje in pripravljenost: naprej k uspehom! Čaka nas tekmovanje na zveznem festivalu v Beogradu. Tja ne gremo, da predstavljamo samo Jesenice, tja gremo zastopati Slovenijo.

V Beograd gremo s celotnim Tugomerom. Vi, dragi gledalci Jesenic, nas sodite prvi! In ko nas bodete gledali, ne glejte samo nas, igralcev in statistov, ne opajajte se nad staroslavno zvonečimi verzi in mogočno sceno! Dajte, pogledajte nam tudi v naša mlada srca in duše in odkrijte in upoštevajte v njih to, kar čutimo mi: ljubezen do naše mlade domovine, do našega materinega jezika, vero v veliko zmago socializma, pripravljenost, zastaviti vse svoje mlade sile za dosego plana in procvita domovine, željo za mir in srečo na svetu za lepšo bodočnost človeka.

Ko nas boste gledali v tej ali oni vlogi in maski, se spomnite, da je ta delavec, oni ključavničar, tretji dijak, četrta administrator, da smo vsi mladi borci za plan, da nismo pred vami na odru slučajno. Ne, igramo z zavestjo, ob kateri čutimo vso odgovornost pred našo kulturo in delavnim ljudstvom, da je prav ljudska umetnost in s tem posebno gledališče eden najvažnejših faktorjev za prevzgojo človeka v socialistični družbi. S tem stopa Sindikalno mladinsko gledališče pred vas!

Č. B.

Prizor iz mladinske igre „Princeska in pastirček“

O ZGODOVINI JESENIŠKEGA MLADINSKEGA GLEDALIŠČA

Ko sem prišel na Jesenice pred tremi leti, so nudile kaj žalostno sliko. Vseposvod ruševine in posledice divjanja okupatorja. Tudi naše gledališče ni nudilo nič drugačne slike. A nisem se prevaral

o Jeseničanih. Kakor so bile udarniško odstranjene ruševine stavb po mestu, tako je bilo obnovljeno tudi naše gledališče. Danes imamo že precej opremljen oder, ki ga pa še vedno izpopolnjujemo. Obenem s tehnično izpopolnjenostjo pa raste tudi umetniška zrelost našega kadra, tako starejših in pa mlajših igralcev, ki jih je vzgojilo naše mladinsko gledališče.

Uspeli smo, ker smo se kot en mož zagrizli v delo. Naloge, ki smo si jih pa zadali, so bile velike in treba je bilo ljudi na svojem mestu. Kmalu je zraslo poleg gledališča starejših igralcev mladinsko gledališče, ki ima danes za sabo že prav lepe uspehe.

Kot prva predstava mladinskega gledališča je bila naštudirana P. Golje: „Triglavska bajka“ v režiji tov. Tiča in inscenaciji akademskega slikarja Marjana Pliberška. Delo je doživelo velik uspeh, saj je bilo igrano 11 krat in vedno razprodano. To je popolnoma razumljivo iz dveh razlogov in sicer: delo je aktualno, saj postavlja pred nas problem rešitve zatiranih bratov Primorcev in Koroščev, in drugič, ker je mladi igralski kader podal igro zelo doživeto in prepričevalno.

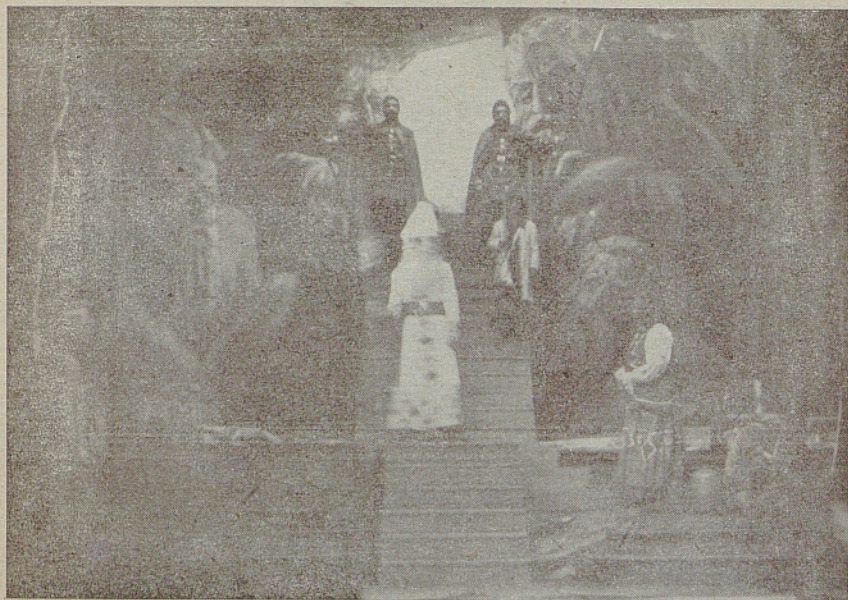
V režiji tov. Tiča nam je mladinsko gledališče odigralo drugo delo P. Golje „Princesko in parstirčka“, ki je doživelo velik uspeh in bilo odigrano dvanajstkrat. Mladi igralci so dobro zaigrali in pravični svet je potegnil staro in mlado, da so peli in polnili dvorano pri vsaki predstavi do zadnjega kotička. Scena je bila polna in pestra, v čemer je tov. Tič brez dvoma mojster, kar je potrebno, da vsaj malo zadovoljimo otrokovo domišljijo.

Kot tretja premiera mladinskega gledališča je bila predstava Šestakov Smasek: „Veliko potovanje“ v režiji in sceni tov. Tič Sr. Tudi ta predstava je doživela prodoren uspeh, posebno je zainteresirala mladino zaradi sodobne problematike. Na predstavah so bili organizirani obiski iz okraja, a pisma, ki so jih pošiljali pionirji nosilec glavni vlog, nam pravijo o velikem in vzgojnem pomenu tega dela.

V letošnjih počitnicah pa je na novo in trdneje vzpostavljeno mladinsko gledališče naštudiralo Levstik-Kreftovega „Tugomera“. S to predstavo smo se že v nekaterih vlogah in scensko približali višku novega ustvarjanja. Na republiškem mladinskem festivalu smo odnesli prvo nagrado in prvo mesto v tekmovanju gledaliških skupin. To je brez dvoma naš dosedanji največji uspeh, za kar se moramo zahvaliti požrtvovalnemu delu vsega našega kolektiva, posebej pa še režiserju tov. Valiču in inscenatorju tov. Tiču, kakor tudi upravi Sindikalnega gledališča in vsem oblastem.

Pred nami je festival LMJ v Beogradu, na katerem bomo z vso našo voljo, delovnim poletom in zavestjo zastopali našo republiko kot najboljše mladinsko gledališče v Sloveniji.

Vesad.

Prizor iz mladinske igre „Triglavska bajka“

REPORTOAR SINDIKALNEGA GLEDALIŠČA JESENICE

Za sezono 1948/49 si je Sindikalno gledališče izbralo repertoar, ki bo ustrezal zmogljivosti našega članstva in sicer:

Levstik — Kreft	Tugomer — mladinska izvedba
Ivan Cankar	Hlapci
Goldoni	Krčmarica Mirandolina
Goldoni	Primorske zdrahe
Maksim Gorki	Sovražniki ali Mati
Miško Kranjec	Pot do zločina
Ilka Vaštetova	Visoka pesem
Dr. Kreft	Celjski grofje
Gogolj	Revizor
Mihalkov	Posebna naloga, mladinska izvedba
Ġolia	Jurček — mladinska izvedba
Leonov	Vdor
Gabee	Mesto mojstrov
Foerster	Gorenjski slavček — za letno gled.
Šurinova	Striček Mraz — mladinska

Od navedenih del je 7 slovenskih, 2 ruska, 3 sovjetska in 2 italijanska ter 1 francoski avtor.

Program za izvedbo v sezoni 1948/49 je do deset premier, med katerimi bodo štiri v izvedbi mladine.

LETNO GLEDALIŠČE UKOVA

Ko sta bili v letni sezoni 1947, v okviru Gorenjskega festivala prirejeni v letnem gledališču v Ukovi dve predstavi na prostem, se je pokazalo, da je bil prostor posrečeno izbran, saj je gledališče sprejelo brez težav, ob čisto primitivni improvizaciji nad 10.000 gledalcev in je radi svoje terenske naravno amfiteatralne oblike v polni meri zadovoljilo tudi v akustičnem pogledu. Porodila se je misel, na tem mestu zgraditi stalno letno gledališče.

Letos je bila v načrtu izgradnja odrske ploščadi z garderobami, kar je članom gledališča z vsestransko podporo množičnih organizacij in požrtvovalnim delom njih članov tudi uspelo.

Žal je radi neugodne letne sezone razmeroma hitro nastopilo hladno vreme in tako preprečilo že pripravljen nastop ljubljanske opere s Smetanovo „Prodano nevesto“. S tem umetniškim užitkom smo hoteli jeseniško delovno ljudstvo nagraditi za njih požrtvovalen trud ter obenem nuditi užitek delovnemu ljudstvu delovnega okraja in Primorske.

Za drugo leto je v načrtu dokončna izgradnja odra, planiranje in oblikovanje amfiteatralnega sedišča z zidavo teras ter regulacijo dohoda.

V letu 1950 bi se izvedla regulacija potoka in pa postavitev ceste.

V dokončni izvedbi bo letno gledališče ob Ukovi, sredi gorenjskih gora in gozdov, vsekakor eno najlepših in najveličastnejših letnih gledališč naše mlade države.

Za prihodnjo sezono je v pripravi izvedba Foersterjeve opere „Gorenjski slavček“ v režiji tov. Tič Srečka.

Glasbeno izvedbo je prevzel prof. zbor glasbene šole na Jesenicah pod vodstvom tov. prof. Bože Černivčeve. Dirigiral bo tov. Rado Kleč. Za sodelovanje je upravi uspelo pridobiti tov. Klečevo in tov. Koren Franca, ki se je s svojim nedavnim nastopom — koncertom — uspešno predstavil ljudstvu Jesenic. Oba sta se z veseljem odzvala za solistične vloge.

Za to predstavo bomo povabili k sodelovanju vsa kulturno umetniška društva vsega okraja, tako da bo to kulturno umetniška revija in manifestacija vsega delovnega ljudstva jeseniškega okraja tja do osvobojene Primorske.

Ingos.